

ROLNIK SPÓŁDZIELCA

Spółdzielnie w roku 1929

należące do Związku Spółdzielni Zarobk. i Gospod. w Poznaniu

Liczba spółdzielni, należących do Związku, łącznie z 2 spółdzielni, położonymi na terenie W. Miasta Gdańska, wносиła w końcu roku sprawozdawczego 487. Z liczby tej przypada na spółdzielnie kredytowe 248, rolniczo-handlowe 89, mleczarskie 43, rolniczo-wytwórcze 10, spożywców 34, mieszkaniowo-budowlane 25, rzemieślniczo-handlowe 15 i spółdzielnie różne 23.

W roku 1928 ogólna liczba spółdzielni związkowych wynosiła 459, w roku 1927 natomiast 412. Wzrost liczby spółdzielni w roku sprawozdawczym powstał z powiększenia się liczby spółdzielni rzemieślniczo-handlowych. W szczególności w roku 1929 przybyło 30 nowych spółdzielni, a mianowicie 11 spółdzielni kredytowych, 8 spółdzielni mleczarskich, 4 spółdzielnie rolniczo-handlowe, 4 różne, oraz po 1 spółdzielni z pośród rolniczo-wytwórczych, spożywców i mieszkaniowo-budowlanych. W ciągu roku ubyły 3 spółdzielnie.

Z 487 spółdzielni związkowych mają siedzibę:

w województwie poznańskim .	339
„ „ pomorskiem .	111
„ „ śląskiem .	30
„ „ warszawskiem .	5
na terenie W. Miasta Gdańska .	2

Razem 487

Rozmieszczenie spółdzielni w poszczególnych województwach według typów przedstawia poniższa tabela:

Rodzaj spółdzielni	Województwo				Gdańsk W. M.
	poz.	pom.	śl.	warsz.	
Kredytowe	164	63	19	—	2
Rolniczo-handlowe . . .	65	19	1	4	—
Mleczarskie	33	10	—	—	—
Rolniczo-wytwórcze . . .	9	1	—	—	—
Spożywców	21	6	6	1	—
Mieszk.-budowlane . . .	18	6	1	—	—
Rzemieślniczo-handlowa .	13	2	—	—	—
Różne	16	4	3	—	—
Razem:	339	111	30	5	2

Z powyżej wyszczególnionych spółdzielni związkowych mają siedzibę:

Mleko w gospodarstwie rolnika

Kilkakrotnie omawiano na łamach tego pisma doniosłość gospodarki mlecznej w bilansie rolnika. Nie chcąc tego powtarzać, przytaczamy tylko kilka dodatkowych cyfr, zaczerpniętych ze sprawozdania rocznego Versuchs- und Forschungsanstalt für Molkereiwesen

w miastach 372

po wsiach 115

372 spółdzielnie, mające siedzibę w miastach dzielą się na:

1. spółdzielnie kredytowe	176
2. „ rolniczo-handlowe	82
3. „ mleczarskie	21
4. „ rolniczo-wytwórcze	6
5. „ spożywców	25
6. „ mieszkaniowo-budowlane	25
7. „ rzemieślniczo-handlowe	15
8. „ różne	22

Razem . . . 372

115 spółdzielni, mające siedzibę po wsiach dzielą się na:

1. spółdzielnie kredytowe	72
2. „ rolniczo-handlowe	7
3. „ mleczarskie	22
4. „ rolniczo-wytwórcze	4
5. „ spożywców	9
6. „ różne	1

Razem . . . 115

Z powyższych zestawień wynika, że przeszło $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby spółdzielni mają siedzibę w miastach, a zaledwie $\frac{1}{3}$ przypada na spółdzielnię położoną po wsiach. Należy jednakże podkreślić, że tak w województwie poznańskim, jak i pomorskiem istnieje bardzo wiele miasteczek o charakterze wiejskim, nie różniących się prawie od większych wiosek w innych województwach. Stąd też pochodzi, że połowę członków, zrzeszonych w spółdzielniach, stanowią rolnicy, a jeszcze wyraźniej stosunek członków-rolników do członków innych zawodów występuje w spółdzielniach kredytowych i rolniczych. Z tego powodu niesłusznym jest twierdzenie, jakoby spółdzielnie, należące do Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych, posiadały znamiona wyłącznie spółdzielni typu miejskiego. Za rozmieszczeniem spółdzielni po miastach i miasteczkach przemawiały względy komunikacyjne, co bynajmniej nie wpływa na utrzymanie stałych i ścisłych stosunków z okolicznymi wioskami.

w Kilonji, które ilustrują stosunki w niemieckim mleczarstwie. Najpierw podajemy cyfry wykazujące jak prędko Niemcy nadrabiają straty poniesione wskutek wojny i utraty prowincji rolniczych. - Wzrost ilości krów:

Rok	Krów mlecznych w milionach	Mieszkańców w milionach	Ilość krów na 100 mieszk.
1914	11,32	67,8	17
1919	8,68	62,9	13,8
1921	9,2	62,4	15,6
1925	9,98	62,7	15,9

Wzrost zużycia paszy:

Skarmiono w roku	1913	1927
kuchów	1,082 mil. ton	1,574
roślin na paszę	2,27 „ ha	2,38 m. ha
łąk i pastwisk	2,29 „ „	2,51 „ „

Import nabiału:

	W roku 1913	1927
Mleka	771 773	605 093
masła	543 927	1 082 657
sera	263 646	720 042
wynosi to R. M.	200,69 milj. i	496,6 milion.

Niemcy dokupiły zatem w roku 1927 2½ razy tyle nabiału, co przed wojną. Tak znaczna konsumpcja przy niewystarczającej dotąd produkcji krajowej zapewnia odpowiedni byt rolnikowi i daje mu poważny zysk. Przedstawia się on następująco:

Dochód z 1 ha ziemi w Prusach Wschod. w Schlesw.-Hol.		
za mleko	51,80 RM	120,86
„ bydło	67,80 „	123,88
„ płody rolne	57,60 „	114,67
czyli procentowo:		
za mleko	28,26%	32,81%
„ bydło	36,99 „	31,42 „
„ płody rolne	31,42 „	31,16 „

Jak widzimy daje racjonalny chów bydła w Prusach Wschodnich 65,25, a w Schleswig-Holsztynie 64,26%, czyli ⅔ ogólnego dochodu gospodarstwa rolnego.

Zaznaczyć przytem należy, iż to są liczby przeciętne za 171 gospodarstw rolnych w Schleswig-Holsztynie i z 376 gospodarstw w Prusach Wschodnich.

Jak poważnie Niemcy traktują problem mleczarstwa dowodzi fakt, iż nakaz, rzucony przez rząd niemiecki przed 2 lata i głoszący samowystarczalność Niemiec w produkcji mleka i masła, zostaje stopniowo realizowany. Przyczyniają się do tego co prawda niemało obecne ciężkie czasy, które i w Niemczech zmniejszyły konsumpcję mleka i masła. Szerokie rzesze odbiorców niemieckich nie stać na kupno tych artykułów w tej mierze, co normalnie, bo i u nich stosunki gospodarcze pogorszyły się tak, jak u nas. Ale faktem jest, że Niemcy obecnie masła II. i III. gatunku całkowicie nie kupują, gdyż mają własnego pod dostatkiem.

Dawniej było inaczej. Każdy hurtownik kupował zewsząd ofiarowaną ilość masła, ubijał do beczek, wysyłał do Niemiec i dostał niezłą cenę. Obecnie tego

masła zbyć nie można. Niemcy kupują tylko od Duńczyków masło najlepsze i za to płacą dobrze. I my będziemy mogli nasze masło równie korzystnie sprzedać, jeśli wyprodukuje je dobrze urządzona mleczarnia. Nigdy zaś nie uzyskamy dobrej ceny za masło wyrobione w gospodarstwie domowym. Już obecnie trudno uzyskać za nie możliwe ceny, a latem, kiedy żadne masło „wieskie“ nie wytrzyma warunków stawianych przez stacje eksportowe, gdyż będzie za wodniste, osiągniemy za nie cenę prawdopodobnie niższą od margaryny i smalcu, bo rynek krajowy będzie przeładowany. Wyrób masła domowego niema więc najmniejszych widoków opłacalności i najkorzystniej będzie spieniężyć mleko w mleczarniach spółdzielczych, bo spółdzielcza mleczarnia nie jest przedsiębiorstwem, które ma zysk odrzucać. Cały dochód otrzymany ze sprzedaży masła i innych wytworów zostaje po potrąceniu kosztów ruchu i handlowych podzielony między dostawców we formie wypłaty za mleko.

Ponieważ masło wynosi 70—90% dochodów przeciętnej mleczarni rolniczej, dlatego wysokość wypłaty za mleko zależy w głównej mierze od tego, czy mleczarnia potrafi wyprodukować dobre masło.

Trzy są główne czynniki, które wpływają na jakość i gatunek masła.

1. Doświadczony maślarz.
2. Stosowne urządzenie maszynowe.
3. Odpowiednie mleko.

Ostatni warunek jest najważniejszym, gdyż musimy sobie zdać sprawę z tego, że z lichego mleka nawet dobry maślarz przy pomocy odpowiednich urządzeń nie uzyska pierwszorzędnego masła. Nie pomogą żadne pasteryzatory, przechładzanie śmietany, czyste kultury wzorowo prowadzone i duńską maślnicę. W zagranicznych nawet szkołach mleczarskich kształcony i długoletni praktyk nie zrobi z nieodpowiedniego mleka dobrego masła. Może on zrobić lepsze masło, niż kto inny, ale będzie ono gorsze od tego, które uzyska przeciętny nawet mleczarz z dobrego surowca.

Na dobroć mleka ma wyłączny wpływ tylko rolnik. W niniejszym artykule zamierzamy poruszyć właśnie kilka czynników zależnych od dobrej woli rolnika, które mogą wybitnie wpłynąć na podniesienie jakości mleka. Takiemi czynnikami są: pasza, udój, przechowanie i odstawa mleka do mleczarni. Wpierw jednak musimy ustalić, co to jest dobre mleko. Musi ono zawierać dużo substancyj aromatycznych, nadających mu dobry smak, mało brudu, niewiele bakteryj i zarazków chorobotwórczych, nie może być nadkwaszone, nie powinno posiadać zapachu obory i posmaku nieodpowiedniego. Naturalnie całkiem wykluczona od dostawy musi być siara. Dopiero pięć dni po ocieceniu krowy wolno od niej dostarczać mleko do mleczarni.

W. K.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Spółdzielcze zbiornice jaj

II.

Odbiorem jaj ze spółdzielni zajmuje się Związek Gospodarczy Spółdzielni Mleczarskich w Poznaniu, który przyjmuje każdą ilość jaj dostarczonych mu przez spółdzielnie. Wszystkie jaja zebrane przez spółdzielnie należy dostarczyć do Związku, ponieważ im większa i regularniejsza będzie dostawa, tem łatwiej będzie mógł Związek zapewnić sobie dobrych odbiorców na stałe dostawy i uzyskać lepsze ceny. Związek pewne ilości jaj sprzedaje na rynkach krajowych, resztę zaś przeznaczają na eksport po odpowiedniemu przerobieniu otrzy-

manyh jaj, stosownie do wymagań zagranicznych odbiorców, oraz rozporządzenia o standaryzacji jaj.

Zbiornice jaj powinny posiadać regulamin odbioru jaj, zastosowany do miejscowych warunków. Odbiór jaj winien się odbywać w czasie ustanowionym przez zarząd i zakomunikowanym poprzez członkom. Pomocnik, przeznaczony do odbierania jaj powinien przygotować przed odbiorem lampę do prześwietlania jaj, wagę i księgę dostawy; zbadać czy opakowanie, t. j. skrzynka wysyłkowa, wkładki tekturowe, strzyżyny drzewne są zupełnie suche i czyste; zważyć skrzynki wysyłkowe

do jaj (z wkładkami, strużynami i plombą) i zapisać wagę tego opakowania. Podczas odbioru należy zasłonić okna zbiornicy, ponieważ światło ujemnie oddziałuje na trwałość jaj.

Jaja przyjmuje się od dostawców po kolei, według porządku ich przychodzenia. Czynności odbioru wykonywa się w następującym porządku: prześwietlenie, liczenie i ważenie, zapisanie ilości i wagi jaj do książki dostawcy i książki dostawy.

Jaj starych, z ciemnymi plamkami i wysuszonych się nie przyjmuje, jak również kupowanych lub wymienionych, małych, nie ważących 45 g, nadtluczonych oraz takich, na których kury już siedziały. Jaja zwrócone należy bezwarunkowo ostemplować i dostawcy dokładnie wyjaśnić przyczyny ich nieprzyjęcia. Jaja przyjęte należy opatrzyć numerem względnie znakiem spółdzielni i ułożyć w skrzynkach. Pieczęć należy przykładąć na grubszym końcu przyjętego jaja.

Przy wkładaniu jaj do przedziałek tekturowych skrzynki wysyłkowej należy postępować w następujący sposób: na spód skrzynki włożyć trochę strużyn drzewnych, jaja większe kłaść do przedziałek bocznych, a mniejsze do środka, warstwy jaj przedzielać wkładką tekturową; na wierzchu, na górnej warstwie jaj, przykrytej wkładką tekturową, włożyć trochę strużyn drzewnych i kartkę z datą. Następnie należy skrzynię zamknąć i zaplombować. Skrzynie winny być sporządzone z mocnych i całych desek, a boki czołowe winny być lekko sheblowane.

Po zaplombowaniu należy skrzynki zważyć i wagę brutto, jak również wagę tara i netto zapisać do księgi wysyłkowej. Po odbiorze należy jaja możliwie prędko

wysłać do stacji kolejowej. Do chwili wysyłki jaja winny być przechowywane w ciemnym, przewiewnym, chłodnym miejscu zdala od przedmiotów wydzielających silną woń np. nafta, warzywa, owoce, kapusta itp. Pomieszczenie, w którym się jaja przyjmuje i pakuje powinno być suche i czyste. Równocześnie z wysyłką jaj należy zawiadomić odbiorcę o wysyłce i podać w zawiadomieniu dokładną wagę brutto i netto wysyłki oraz ilość jaj.

Polskie przepisy o standaryzacji wywozu jaj stawiają niewielkie wymagania odnośnie do gatunkowania jaj, to też tym minimalnym wymaganiom należy uczynić zadość, segregując jak najdokładniej jaja, przeznaczone na wywóz.

Nadzór nad eksportem jaj sprawuje Minister Przemysłu i Handlu za pośrednictwem władz administracji ogólnej, oraz Izby Przemysłowo-Handlowych.

Obecnie sprawę nadzoru przekazano Izbie Przemysłowo-Handlowej, które mają w tym celu zaangażowanych inspektorów zatwierdzonych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa.

Kontrola przeprowadzona jest w zasadzie w miejscach zbiórki i przeróbki jaj, a tylko w wypadkach uzasadnionego podejrzenia może być dokonana kontrola transportu jaj tak na stacji nadawczej jak i w punktach granicznych. W tym ostatnim wypadku kontrolę zarządza wojew. władza administracji ogólnej.

Transport musi być badany w ciągu 24 godzin od chwili zatrzymania.

Firmy eksportowe dopuszczające się nadużyć pociągane są do odpowiedzialności karnej, oraz wykreślane z rejestru przedsiębiorstw eksportowych.

Fuzja związków spółdzielczych w Niemczech

W spółdzielczych czasopismach niemieckich, jak i codziennej prasie ukazywały się od czasu do czasu notatki o mającej nastąpić konsolidacji niemieckiej spółdzielczości rolniczej. Pertraktacje między poszczególnymi związkami spółdzielni rolniczych trwały mniej więcej od marca 1929 r. Wymieniono przede wszystkim jako składowe części jednolitego związku dwa najpoważniejsze związki, Reichsverband i Generalverband oraz związki spółdzielni, podporządkowane organizacjom rolniczym, jak Reichsverband'u, Bauernverein'u i Bauernschaft'u.

W dniu 13 lutego br. doszło do połączenia tych związków spółdzielczości rolniczej w jeden związek, który przyjął nazwę Reichsverband der deutschen landwirtschaftlichen Genossenschaften-Raiffeisen. W brzmieniu firmy nowej centralnej organizacji pozostały ślady firm dwóch największych ugrupowań spółdzielni rolniczych, mianowicie Reichsverband der deutschen landwirtschaftlichen Genossenschaften i Generalverband der deutschen Raiffeisen Genossenschaften, które w przeddzień fuzji postanowiły swe rozwiązanie. Likwidacja związku spółdzielni Reichslandu nastąpiła już w październiku 1929 r. Z dawniejszych władz związków stworzono kolektywny zarząd, wybrany na trzy lata, a składający się z osób, zajmujących już poprzednio kierownicze stanowiska w dawniejszych związkach. Usiłowania w kierunku fuzji podejmowano już bardzo dawno, a luźne połączenie się Reichsverbandu i Generalverbandu w r. 1905 przetrwało tylko do roku 1913, gdyż nie dało się podtrzymać ze względu na odmienną organizację obu związków.

W skład utworzonego nowego zrzeszenia wchodzi 35 związków rewizyjnych, wśród których, obok związków, należących do dotychczasowego Reichsverbandu i Generalverbandu, przystąpiły ponadto Oberschlesischer Einheitsverband, Związek Regensburg i związki spółdzielcze Reichslandbundu'u, niemieckiego Bauernverein'u i Bauernschaft'u oraz 12 central gospodarczych. Ogółem należy do nowego Związku 37.300 spółdzielni, dzielących się dotychczas na różne ugrupowania.

Czego nie potrafiły dokonać dziesiątki lat, tego dokonało trudne położenie rolnictwa i bardzo poważne straty, zwłaszcza organizacji raiffeisenowskich. Znany jest bowiem fakt upadku Banku Raiffeisena, który poniósł dotkliwie straty i wywołał w organizacji Raiffeisena ogólny zamęt. Straty Banku Raiffeisena łącznie ze stratami central handlowych i kosztów likwidacji wynosiły około 80 milionów marek, które pokryte zostały częściowo z kapitałów własnych Banku Raiffeisena, w przeważającej jednak części przez Pruską Centralną Kasę dla Spółdzielni, Rentenbank i skarb państwa. Samo połączenie się związków nastąpiło nie bez pewnego nacisku zgóry. W szczególności Pruska Centralna Kasa dla Spółdzielni (Preussische Zentralgenossenschaftskasse) uzależniła skreślenie zamrożonych kredytów i przyznanie nowych środków obrotowych od dojścia do skutku połączenia się związków spółdzielni rolniczych; z drugiej strony taki sam warunek postawił Rentenbank (Rentenbank-Kreditanstalt) przy udzielaniu pomocy finansowej na przeprowadzenie standaryzacji produktów rolniczych. Jednolity związek w zasadzie prowadzony będzie według systemu dotych-

czasowego Reichsverbandu, a więc systemu Schultze-Delitsch, opartego na decentralizacji i oddzielnie handlu towarowego od działalności kredytowej. Obok naczelnej władzy jednolitego związku i Kasy Pruskiej, jako centrali kredytowej, istnieć będą nadal w poszczególnych okręgach związki rewizyjne ze swymi centralami gospodarczymi i kredytowymi. Utworzony związek będzie stanowił nadbudowę ideową oraz organizację powołaną do reprezentowania i obrony związków i ich central.

W nowej organizacji spostrzegamy wyraźny wpływ Reichsverbandu na jej wewnętrzny ustrój i zasady pracy oraz podporządkowanie się Generalverband'u, opartego na systemie Raiffeisena. Poza tem te związki spółdzielni, które dawniej działały w zależności od rolniczych organizacji zawodowych, jak Reichslandbund'u i Bauernschaft'u pochłonięte zostały przez samodzielny i jednolity związek spółdzielni rolniczych.

R. K.

KRONIKA BIEŻĄCA

Nowe spółdzielnie związkowe

Na sesji Patronatu Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu, odbytej w dniu 28 lutego 1930, przyjęte zostały do Związku następujące spółdzielnie:

1. Bank Ludowy w Kaszczorze,
2. Spółdzielnia Mleczarska w Pawłowicach (Śląsk),
3. Mleczarnia Spółdzielcza w Trzemesznie,
4. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Wielk. Hajdukach,
5. Spółka zakupu i sprzedaży przy Cechu Rzeźników w Bydgoszczy.

Ogólna ilość spółdzielni, należących do Związku wynosi obecnie 495. Z liczby tej przypada na spółdzielnie kredytowe 250, rolniczo-handlowe 86, mleczarskie 47, rolniczo-wytwórcze 10, spożywców 33, mieszkaniowo-budowlane 28, rzemieślniczo-handlowe 17, różne 22.

Stan wkładów w dniu 28 lutego 1930 r. w spółdzielniach kredytowych Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu

Wkłady oszczędnościowe w 234 spółdzielniach kredytowych wynosiły na 28 lutego 1930 r. ogółem 60 279 935 zł,

W ciągu lutego r. b. wkłady wzrosły o 1 809 752 zł, długoterminowe o 1 040 367 zł. Przeciętny stan wkładów na 1 spółdzielnię wynosił 257 606 zł, wobec 249 873 zł w miesiącu poprzednim przy uwzględnieniu tej samej liczby spółdzielni. W szczególności przeciętnie przypadało na spółdzielnię w województwie poznańskim 263 799 zł, w województwie pomorskiem 168 895 zł, w województwie śląskiem 499 669 zł.

Wkładów ponad 1 milion zł wykazuje 10 spółdzielni, ponad 800 tys. zł 7 spółdzielni, ponad 600 zł 17 spółdzielni i ponad 500 tys. zł 6 spółdzielni; razem 40 spółdzielni posiada wkładów na sumę 35 258 239 złotych.

Przyrost wkładów postępuje w dalszym ciągu. W okresie 2 miesięcy wkłady wzrosły o 3 524 417 zł, przyczem silniejsze tempo wzrostu wykazują wkłady długoterminowe. W związku ze zniesieniem od 1 stycznia b. r. podatków od kapitałów i rent, procenty od składanych w bankach oszczędności nie podlegają już opodatkowaniu na rzecz państwa, co powinno przyczynić się do wydobycia z domowych schowków oszczędności i lokowania ich w instytucjach kredytowych, w szczególności zaś w naszych Bankach Ludowych, jako najodpowiedniejszych zbiornicach drobnych oszczędności.

Stan wkładów

Ilość spółdz. uwzgl.	Województwo:	Wkłady oszczędnościowe w dn. 28. II. 30		
		krótko-terminowe zł	długo-terminowe zł	razem zł
156	Poznańskie	13 905 126	27 247 667	41 152 793
60	Pomorskie	3 307 676	6 824 418	10 133 094
18	Śląskie	3 318 407	5 675 641	8 994 048
234	Ogółem:	20 532 209	39 747 726	60 279 935

Losowanie pożyczki dolarowej

(Bez gwarancji)

Dnia 1. b. m. odbyło się 25. ciągnięcie „dolarówki” i wylosowano następujące premje:

1. 40 000 dol. nr. 595202,
2. 8 000 dol. — nr. 555320,
3. 3 000 dol. — nr. 451741, 668680, 826371,
4. 1 00 dol. — nr. 316845, 486097, 601167, 639701 758914,
5. 500 dol. — nr. 20159, 144185, 184031, 316665, 445969, 486481, 639409, 681360, 934497, 995230,
6. 100 dol. — nr. 5715, 12090, 16296, 33059, 41507, 45989, 63884, 67124, 82897, 92924, 98360, 116924, 125587, 131675, 134450, 146253, 147453, 165895, 169790, 194088, 224699, 224965, 250747, 257583, 274849, 291077, 315600, 369729, 375445, 380696, 493257, 418213, 457556, 464928, 487708, 500754, 516209, 516997, 532978, 544473, 557492, 563925, 566802, 580444, 585730, 586916, 591028, 599008, 605319, 632059, 641823, 646117, 649863, 654373, 673320, 674754, 698391, 750717, 765375, 768525, 772926, 774995, 780274, 794078, 814411, 819218, 833104, 836160, 856870, 868968, 875152, 885889, 891219, 920988, 922038, 935015, 939047, 939816, 987806, 989458.

Premje wylosowane w poprzednich ciągnięciach, a niezgłoszone do wypłaty do dnia 1 marca 1930 r.

1. 40 000 dol. — nr. 341248,
2. 8 000 dol. — nr. 917280,
3. 3 000 dol. — nr. 31174,
4. 1 000 dol. — nr. 304319, 316288, 367541, 441074, 532797, 818917, 859832, 860038, 935060.
5. 500 dol. — nr. 87054, 152894, 215813, 224632, 233197, 249402, 379616, 425027, 513069, 550123, 599539, 640203, 722338, 807053, 846557, 888408, 913547, 922212.
6. 100 dol. — nr. 3412, 7968, 9326, 13618, 19516, 20101, 20390, 24009, 25381, 25583, 29473, 38314, 55637, 59151, 63547, 69026, 79972, 85609, 88577, 91382, 91914, 92888, 118345, 118563, 119985, 121373, 133927, 134319, 136447, 136540, 157989, 159466, 163688, 169922, 170643, 177861, 187395, 197283, 210726, 216131, 225250, 251509, 256846, 277595, 278075, 343368, 345796, 349219, 353126, 356001, 359438, 361432, 367534, 374236, 377891, 383406, 385944, 390496, 392818, 397531, 406008, 406278, 410117, 419105, 428724, 435268, 435499, 466185, 479900, 482457, 497907, 513004, 525449, 527416, 534813, 540366, 551816, 555260, 559649, 581135, 584248, 585861, 587572, 597663, 612307, 614430, 620356, 627625, 641683, 646303, 654381, 656649, 659042, 671144, 688175, 690130, 692268, 711004, 712591, 713484, 719144, 721828, 728704, 730593, 746642, 747737, 761139, 762834, 766527, 778879, 785689, 794870, 803516, 808115, 812478, 824379, 844002, 848914, 489617, 859726, 864240, 875262, 893339, 913862, 971910, 977118.